

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

DOPORUČENÍ

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Následující text aktualizuje doporučení pro vnitrostátní soudy, jež bylo přijato poté, co dne 1. listopadu 2012 vstoupil v platnost nový jednací řád Soudního dvora (Úř. věst. C 338, 6.11.2012, s. 1). Účelem tohoto doporučení, které vychází z praxe získané při uplatňování uvedeného jednacího řádu⁽¹⁾, a z nejnovejší judikatury, je připomenout základní znaky řízení o předběžné otázce a poskytnout soudům, které se na Soudní dvůr obrací se žádostmi o rozhodnutí o předběžné otázce, veškeré praktické informace, jež jsou nezbytné k tomu, aby Soudní dvůr mohl na položené otázky smysluplně odpovědět.

DOPORUČENÍ

pro vnitrostátní soudy o zahájení řízení o předběžné otázce

(2016/C 439/01)

Úvod

1. Řízení o předběžné otázce, které je upraveno v čl. 19 odst. 3 písm. b) Smlouvy o Evropské unii (dále jen „SEU“) a v článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), je základním mechanismem práva Evropské unie. Jeho cílem je poskytnout soudům členských států prostředek, který jim umožní předložit Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) v rámci řízení o předběžné otázce otázku ohledně výkladu unijního práva nebo platnosti aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, a zajistit tak jednotný výklad a aplikaci tohoto práva v rámci Unie.
2. Řízení o předběžné otázce spočívá na úzké spolupráci mezi Soudním dvorem a soudy členských států. K zajištění plné účinnosti tohoto řízení se jeví nezbytným připomenout základní znaky tohoto řízení a podat určitá upřesnění ohledně ustanovení jednacího řádu, pokud jde zejména o autora a dosah žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, jakož i formu a obsah této žádosti. Tato upřesnění, jež se vztahují na všechny žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce (I), jsou doplněna ustanoveními vztahujícími se na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, které musí být projednány v obzvláště rychlém řízení (II), a přílohou shrnující podstatné náležitosti každé žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

I. Ustanovení vztahující se na všechny žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Autor žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

3. Pravomoc Soudního dvora k rozhodování o žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce ohledně výkladu nebo platnosti unijního práva je vykonávána výlučně na základě podnětu vnitrostátních soudů bez ohledu na to, zda účastníci původního řízení vyjádřili přání obrátit se na Soudní dvůr. Vzhledem k tomu, že vnitrostátní soud, jemuž

⁽¹⁾ Úř. věst. L 265, 29.9.2012, s. 1.

byl spor předložen, nese odpovědnost za soudní rozhodnutí, jež má být vydáno, je pouze na tomto soudu, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru.

4. Pojem soudního orgánu je Soudním dvorem vykládán jako autonomní pojem unijního práva a Soudní dvůr v tomto ohledu přihlíží k souboru faktorů, například zda je orgán, který se na něj obrátil, zřízen zákonem, zda se jedná o stálý orgán, zda má obligatorní jurisdikci, zda má řízení před ním kontradiktorní povahu, zda aplikuje právní normy a zda je nezávislý.
5. Soudy členských států mohou Soudnímu dvoru položit otázku týkající se výkladu nebo platnosti unijního práva, považují-li rozhodnutí Soudního dvora o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku (viz čl. 267 druhý pododstavec SFEU). Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se může ukázat jako zvláště užitečná zejména tehdy, pokud u vnitrostátního soudu vyvstane nová otázka výkladu mající obecný význam pro jednotnou aplikaci unijního práva nebo se nejví, že stávající judikatura poskytuje nezbytné objasnění v novém právním a skutkovém rámci.
6. Vyvstane-li otázka při jednání před soudem, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen se obrátit na Soudní dvůr se žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce (viz čl. 267 třetí pododstavec SFEU), ledaže již v dané oblasti existuje ustálená judikatura nebo o správném způsobu výkladu dotyčné právní normy nelze rozumně pochybovat.
7. Z ustálené judikatury mimoto vyplývá, že i když mají vnitrostátní soudy možnost odmítnout důvody týkající se neplatnosti, které jsou před nimi uplatňovány vůči aktu orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie, možnost prohlásit takový akt za neplatný naproti tomu spadá do výlučné pravomoci Soudního dvora. Soud členského státu se tudíž musí obrátit na Soudní dvůr, pokud má o platnosti takového aktu pochybnosti, s uvedením důvodů, pro které se domnívá, že je tento akt neplatný.

Předmět a dosah žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

8. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se musí týkat výkladu nebo platnosti unijního práva, a nikoli výkladu vnitrostátních právních norem nebo skutkových otázek vznesených v rámci sporu v původním řízení.
9. Soudní dvůr může rozhodovat o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce pouze tehdy, pokud na věc v původním řízení dopadá unijní právo. V tomto ohledu je nezbytné, aby předkládající soud vylíčil všechny rozhodné skutkové a právní okolnosti, které ho vedou k závěru, že by se v projednávané věci mohla použít ustanovení unijního práva.
10. Pokud jde o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu Listiny základních práv Evropské unie, je třeba připomenout, že podle čl. 51 odst. 1 této Listiny jsou její ustanovení určena členskými státy, výhradně pokud uplatňují právo Unie. Případy tohoto uplatnění mohou být zajisté různorodé, je však nutné, aby ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce bylo jasné a jednoznačně patrné, že se ve věci v původním řízení použije jiná norma unijního práva, než je Listina. Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr nemá pravomoc rozhodovat o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce tehdy, když daná právní situace nespadá do působnosti unijního práva, ustanovení Listiny případně uplatňovaná předkládajícím soudem sama o sobě nemohou tuto pravomoc založit.
11. Konečně, Soudní dvůr sice za účelem vydání rozhodnutí nutně přihlíží k právnímu a skutkovému rámci sporu v původním řízení, jak jej vymezil předkládající soud v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, sám však na tento spor unijní právo neuplatňuje. Při rozhodování o výkladu nebo platnosti unijního práva je Soudní dvůr veden snahou poskytnout odpověď užitečnou pro řešení sporu v původním řízení, je však věcí předkládajícího soudu, aby z této odpovědi vyvodil konkrétní důsledky, a to případně tím způsobem, že danou vnitrostátní normu, která byla shledána neslučitelnou s unijním právem, nepoužije.

Vhodný okamžik k podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

12. Vnitrostátní soud může předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, jakmile zjistí, že rozhodnutí o výkladu nebo platnosti unijního práva je nezbytné k tomu, aby mohl vydat svůj rozsudek. Právě vnitrostátní soud totiž může nejlépe posoudit, v jaké fázi řízení je takovouto žádost třeba podat.

13. Nicméně vzhledem k tomu, že tato žádost bude základem pro řízení, které proběhne před Soudním dvorem, a že posledně zmíněný soud musí mít možnost disponovat všemi poznatky, které mu umožní ověřit, zda má pravomoc odpovědět na položené otázky, a pokud tomu tak je, podat na tyto otázky užitečnou odpověď, je nezbytné, aby rozhodnutí předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce bylo přijato ve fázi řízení, kdy je předkládající soud schopen s dostatečnou přesností vymezit právní a skutkový rámec věci v původním řízení a právní otázky, které pokládá. V zájmu řádného výkonu spravedlnosti se rovněž může jevit žádoucí, aby byla žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložena po kontradiktorním projednání věci.

Forma a obsah žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

14. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce může mít jakoukoli formu, kterou vnitrostátní právo připouští pro případ překážek postupu řízení, je však třeba mít na zřeteli, že tato žádost je základem pro řízení před Soudním dvorem a je doručována všem zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu Soudního dvora (dále jen „statut“), a zejména všem členským státům, aby mohly případně předložit vyjádření. Tomu odpovídající nutnost překládat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce do všech úředních jazyků Evropské unie vyžaduje, aby byla předkládajícím soudem sepsána jednoduše, jasně a přesně, bez nadbytečných skutečností. Zkušenost ukazuje, že přibližně deset stran často stačí k náležitému vylíčení právního a skutkového rámce žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

15. Obsah každé žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce je stanoven v článku 94 jednacího řádu Soudního dvora a shrnut v příloze tohoto dokumentu. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce obsahuje kromě znění předběžných otázek položených Soudnímu dvoru:

- stručné vylíčení předmětu sporu, jakož i rozhodných skutečností tak, jak byly zjištěny předkládajícím soudem, nebo alespoň vylíčení skutkových okolností, na kterých jsou předběžné otázky založeny;
- znění vnitrostátních předpisů, jejichž použití přichází v projednávané věci v úvahu, a případně příslušnou vnitrostátní judikaturu, a
- uvedení důvodů, na základě kterých má předkládající soud pochybnosti o výkladu nebo platnosti určitých ustanovení práva Unie, jakož i vztah, který spatřuje mezi těmito ustanoveními a vnitrostátními právními předpisy použitelnými ve sporu v původním řízení.

Chybí-li jeden nebo více z výše uvedených prvků, může být Soudní dvůr nucen rozhodnout, že nemá pravomoc k podání odpovědi na předběžné otázky, nebo žádost o rozhodnutí o předběžné otázce jako nepřijatelnou odmítnout.

16. V žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce musí předkládající soud uvést konkrétní odkazy na vnitrostátní ustanovení použitelná na skutkový stav věci v původním řízení a s přesností určit ustanovení unijního práva, o jejichž výklad je žádáno nebo jejichž platnost je zpochybňována. Žádost případně obsahuje stručné shrnutí relevantních argumentů účastníků původního řízení. V této souvislosti je vhodné připomenout, že se překládá pouze žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, a nikoli její případné přílohy.

17. Předkládající soud rovněž může uvést stručně svůj názor na odpověď, která má být poskytnuta na položené předběžné otázky. Takový názor může být pro Soudní dvůr užitečný, zejména má-li o žádosti rozhodnout v rámci zrychleného nebo naléhavého řízení.

18. Konečně, předběžné otázky položené Soudnímu dvoru musí být obsaženy v samostatné a jasně odlišené části předkládacího rozhodnutí, nejlépe na jeho začátku nebo na jeho konci. Musí být samy o sobě srozumitelné, aniž je nutné přihlížet k odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

19. K usnadnění četby žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce je zásadní, aby byla Soudnímu dvoru předložena ve strojopisné podobě a stránky a odstavce předkládacího rozhodnutí byly očíslovány.

20. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí být datována a podepsána a následně zaslána kanceláři Soudního dvora doporučenou poštovní zásilkou na tuto adresu: Rue du Fort Niedergrünewald, 2925 Luxembourg,

Luxembourg. K této žádosti musí být připojeny všechny relevantní dokumenty, zejména přesné kontaktní údaje účastníků původního řízení a jejich případných zástupců, jakož i spis ve věci v původním řízení nebo jeho kopie. Tento spis (nebo jeho kopie) budou uschovány v kanceláři Soudního dvora po celou dobu řízení, kde do něj budou zúčastnění uvedeni v článku 23 statutu moci nahlédnout, neuvede-li předkládající soud jinak.

21. V rámci řízení o předběžné otázce Soudní dvůr v zásadě přebírá údaje obsažené v předkládacím rozhodnutí, a to včetně jmenných nebo osobních údajů. Předkládajícímu soudu tedy přísluší, aby v případě, že to považuje za nezbytné, ve své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce sám odstranil určité údaje nebo poskytl anonymitu jedné či více osobám nebo entitám, které jsou sporem v původním řízení dotčeny.
22. Na žádost předkládajícího soudu nebo účastníka původního řízení nebo i bez návrhu může Soudní dvůr takovou anonymitu poskytnout i po podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Aby si žádost o poskytnutí anonymity zachovala zamýšlené účinky, musí být ale podána v co nejranější fázi řízení a každopádně před zveřejněním sdělení o dané věci v *Úředním věstníku Evropské unie* a před doručením žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu, k němuž zpravidla dochází přibližně měsíc po podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Z důvodu stále rozsáhlejšího využívání nových prostředků výpočetní techniky a komunikačních prostředků totiž anonymita poskytnutá po tomto zveřejnění a doručení ztrácí do značné míry praktický význam.

Vzájemný vztah mezi řízením o předběžné otázce a vnitrostátním řízením

23. Podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce má za následek přerušení vnitrostátního řízení do doby, než Soudní dvůr rozhodne, třebaže má předkládající soud i nadále pravomoc vydávat předběžná opatření, zvláště v případě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti.
24. Ačkoli řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem v zásadě pokračuje, dokud příslušná žádost nebyla vzata zpět, je třeba mít na zřeteli úlohu Soudního dvora v rámci řízení o předběžné otázce, kterou je přispívat k účinnému výkonu spravedlnosti v členských státech, a nikoli poskytovat poradní stanoviska k obecným či hypotetickým otázkám. Vzhledem k tomu, že řízení o předběžné otázce předpokládá, že před předkládajícím soudem skutečně probíhá spor, přísluší předkládajícímu soudu, aby Soudní dvůr uvědomil o veškerých procesních skutečnostech, jež by mohly mít dopad na postup řízení před Soudním dvorem, zejména o jakémkoli zpětvzetí návrhu, smírném řešení sporu nebo námitkách či překážkách, které by mohly vést k zastavení řízení. Předkládající soud též musí Soudní dvůr informovat o případném přijetí rozhodnutí, jež bylo vydáno v rámci žaloby podané proti předkládacímu rozhodnutí, a o následcích tohoto rozhodnutí pro žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
25. V zájmu řádného a smysluplného průběhu řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem však musí být výše uvedené informace Soudnímu dvoru oznámeny v co nejkratší době. Vnitrostátní soudy je mimoto třeba upozornit na to, že zpětvzetí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce může mít dopad na vyřizování podobných věcí (nebo sérií věcí) předkládajícím soudem. Závísí-li výsledek několika věcí projednávaných předkládajícím soudem na odpovědi, kterou Soudní dvůr podá na otázky položené předkládajícím soudem, je vhodné, aby posledně zmíněný soud v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce tyto věci spojil, a tím Soudnímu dvoru umožnil odpovědět na položené otázky navzdory případnému zpětvzetí jedné nebo několika věcí.

Náklady řízení a právní pomoc

26. Řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem je bezplatné a Soudní dvůr nerozhoduje o nákladech řízení účastníků sporu probíhajícího před předkládajícím soudem; o tom rozhoduje předkládající soud.
27. V případě nedostatku prostředků některého z účastníků původního řízení, a pokud to vnitrostátní předpisy umožňují, může předkládající soud poskytnout tomuto účastníku řízení právní pomoc k úhradě výdajů, zejména výdajů na zastoupení, které mu vzniknou před Soudním dvorem. Soudní dvůr může takovou pomoc rovněž poskytnout v případě, že dotyčnému účastníku řízení dosud nebyla poskytnuta pomoc podle vnitrostátního práva nebo jestliže se tato pomoc nevztahuje na výdaje vynaložené před Soudním dvorem nebo se na ně vztahuje jen částečně.

Komunikace mezi Soudním dvorem a vnitrostátním soudem

28. Kancelář Soudního dvora zůstane po celou dobu řízení v kontaktu s předkládajícím soudem, kterému předá kopie všech procesních písemností, a případně i žádosti o upřesnění nebo vysvětlení, jež považuje za nezbytné k podání užitečné odpovědi na otázky položené předkládajícím soudem.
29. Na konci řízení předá kancelář rozhodnutí Soudního dvora předkládajícímu soudu, který by měl Soudní dvůr informovat o důsledcích, jež z tohoto rozhodnutí vyvodil ve věci v původním řízení, a zaslat mu své konečné rozhodnutí ve věci v původním řízení.

II. Ustanovení vztahující se na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyžadující zvláště rychlé projednání

30. Za podmínek stanovených v článku 23a statutu a v člancích 105 až 114 jednacího řádu může být žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za jistých okolností projednána ve zrychleném nebo naléhavém řízení. O zahájení těchto řízení rozhoduje Soudní dvůr na základě řádně odůvodněné žádosti předkládajícího soudu, jež uvádí právní a skutkové okolnosti odůvodňující použití tohoto (těchto) řízení, nebo výjimečně i bez návrhu, je-li patrné, že to vyžaduje povaha nebo zvláštní okolnosti věci.

Podmínky pro použití zrychleného a naléhavého řízení

31. Podle článku 105 jednacího řádu může být předběžná otázka projednána ve zrychleném řízení odchylně od ustanovení tohoto jednacího řádu, pokud povaha věci vyžaduje, aby byla projednána bez zbytečného odkladu. Vzhledem k tomu, že toto řízení klade velké nároky na všechny, kdo se na něm podílejí, zejména na všechny členské státy, které se mají písemně nebo ústně vyjádřit ve lhůtách, které jsou mnohem kratší než lhůty řádné, musí být použití tohoto řízení požadováno jen za zvláštních okolností, jež odůvodňují rychlé rozhodnutí Soudního dvora o položených otázkách. Podle ustálené judikatury nepředstavuje velké množství osob nebo právních situací, jež mohou být potenciálně dotčeny rozhodnutím, které předkládající soud vydá poté, co Soudnímu dvoru položil předběžnou otázku, jako takové výjimečnou okolnost, jež by odůvodňovala projednání věci ve zrychleném řízení.
32. To platí tím spíše pro naléhavé řízení o předběžné otázce podle článku 107 jednacího řádu. Toto řízení, které se použije pouze v oblastech upravených v hlavě V části třetí SFEU, o prostoru svobody, bezpečnosti a práva, totiž klade ještě větší nároky na ty, kdo se na něm podílejí, neboť omezuje počet účastníků, kteří jsou oprávněni předložit písemné vyjádření, a v případě mimořádné naléhavosti umožňuje zcela upustit od písemné části řízení před Soudním dvorem. Použití tohoto řízení proto musí být požadováno pouze tehdy, pokud je naprosto nezbytné, aby Soudní dvůr o předběžných otázkách položených předkládajícím soudem rozhodl velmi rychle.
33. Není zde sice možné takové okolnosti taxativně uvést zejména z důvodu rozmanitosti a neustálého vývoje pravidel unijního práva upravujících prostor svobody, bezpečnosti a práva, avšak vnitrostátní soud může uvažovat o podání žádosti o použití naléhavého řízení o předběžné otázce například v případě uvedeném v čl. 267 čtvrtém pododstavci SFEU, který se týká osoby zadržené nebo zbavené svobody, pokud je odpověď na vznesenou otázku rozhodující pro posouzení právního postavení uvedené osoby, nebo v případě sporu o rodičovskou zodpovědnost nebo o svěření nezletilých dětí do výchovy, pokud příslušnost soudu, který věc projednává na základě unijního práva, závisí na odpovědi na předběžnou otázku.

Žádost o použití zrychleného nebo naléhavého řízení

34. Aby mohl Soudní dvůr rychle rozhodnout, zda je třeba zahájit zrychlené nebo naléhavé řízení o předběžné otázce, musí být v žádosti přesně vylíčeny právní i skutkové okolnosti svědčící o naléhavosti, a zejména rizika spojená s projednáním žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v řádném řízení o předběžné otázce. Předkládající soud rovněž musí pokud možno uvést stručně svůj názor na to, jak by měly být položené předběžné otázky zodpovězeny. Tím se totiž usnadní zaujetí stanoviska účastníků původního řízení a ostatních zúčastněných v řízení, a přispěje se tak k rychlému průběhu řízení.

35. Žádost o použití zrychleného nebo naléhavého řízení musí být každopádně podána v jednoznačné podobě, která umožní kanceláři Soudního dvora okamžitě zjistit, že spis vyžaduje zvláštní postup. Za tímto účelem by měl předkládající soud upřesnit, které z těchto dvou řízení je v projednávané věci požadováno, a ve své žádosti uvést příslušný článek jednacího řádu (článek 105 týkající se zrychleného řízení, nebo článek 107 týkající se naléhavého řízení). Příslušný článek jednacího řádu musí být uveden na jasně patrném místě předkládacího rozhodnutí (např. v záhlaví nebo v samostatném soudním aktu). Průvodní dopis předkládajícího soudu může případně na žádost o použití zrychleného nebo naléhavého řízení účelně poukázat.
36. Pokud jde o vlastní předkládací rozhodnutí, jeho stručnost je v naléhavé situaci o to důležitější, že přispívá k rychlosti řízení.

Komunikace mezi Soudním dvorem, předkládajícím soudem a účastníky původního řízení

37. Za účelem urychlení a usnadnění komunikace s předkládajícím soudem a účastníky původního řízení by soud, který podá žádost o použití zrychleného nebo naléhavého řízení, měl uvést elektronickou adresu, popřípadě číslo faxu, které bude moci Soudní dvůr používat, jakož i elektronické adresy, popřípadě čísla faxu zástupců dotčených účastníků řízení.
38. Podepsaná kopie předkládacího rozhodnutí spolu s žádostí o použití zrychleného nebo naléhavého řízení může být Soudnímu dvoru předběžně zaslána elektronickou poštou (ECJ-Registry@curia.europa.eu) nebo faxem (+ 352 43 37 66). Projednávání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce i žádosti o použití zrychleného nebo naléhavého řízení bude moci začít okamžikem doručení této kopie. Originál těchto podání však musí být kanceláři Soudního dvora předán v co nejkratší době.
-

PŘÍLOHA

Podstatné náležitosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce**1. Předkládající soud**

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí obsahovat přesné označení předkládajícího soudu, popřípadě senátu či soudního kolegia, které podávají žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, a uvést úplné kontaktní údaje tohoto soudu s cílem usnadnit následnou komunikaci mezi předkládajícím soudem a Soudním dvorem.

2. Účastníci původního řízení a jejich zástupci

Po označení předkládajícího soudu následuje označení účastníků původního řízení, popřípadě osob, které je zastupují před soudem. Tyto údaje musí být co možná nejúplnější a v předkládacím rozhodnutí nebo v průvodním dopise k tomuto rozhodnutí musí obsahovat zejména přesnou poštovní adresu dotyčných osob, jejich telefonní číslo nebo číslo faxu, a je-li k dispozici, i jejich elektronickou adresu.

Vnitrostátní soudy je zde třeba upozornit na článek 95 jednacího řádu Soudního dvora a na body 21 a 22 tohoto doporučení. Považuje-li to předkládající soud za nezbytné, musí sám ve své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce odstranit určitá jména či údaje nebo vedle plného znění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předat anonymizovanou verzi této žádosti, která bude základem pro řízení před Soudním dvorem.

3. Předmět sporu v původním řízení a rozhodné skutečnosti

Předkládající soud musí stručně popsat předmět sporu v původním řízení a rozhodné skutečnosti, jak byly zjištěny nebo uznány tímto soudem.

4. Relevantní právní předpisy

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí přesně uvádět vnitrostátní předpisy použitelné na skutkový stav věci v původním řízení, případně včetně příslušných judikátů, jakož i ustanovení unijního práva, o jejichž výklad je žádáno nebo jejichž platnost je zpochybňována. Tyto údaje musí být úplné a zahrnovat název dotyčných předpisů a přesné odkazy na ně, jakož i odkazy na jejich vyhlášení. Citace vnitrostátní či evropské judikatury by pokud možno měly obsahovat též číslo ECLI („European Case Law Identifier“) předmětného rozhodnutí.

5. Odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Soudní dvůr může rozhodovat o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce pouze tehdy, pokud je ve věci v původním řízení aplikovatelné unijní právo. Předkládající soud musí tedy uvést důvody, na základě kterých má pochybnosti o výkladu nebo platnosti ustanovení práva Unie, jakož i vztah, který spatřuje mezi těmito ustanoveními a vnitrostátními právními předpisy použitelnými ve sporu v původním řízení. Považuje-li to předkládající soud za užitečné k porozumění věci, může zde uvést argumenty uplatněné účastníky řízení v tomto ohledu.

6. Předběžné otázky

Předkládající soud jasně a zřetelně uvede předběžné otázky, které pokládá Soudnímu dvoru. Tyto otázky musí být samy o sobě srozumitelné, aniž je nutné přihlížet k odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

Předkládající soud též pokud možno stručně uvede svůj názor na to, jak by měly být položeny předběžné otázky zodpovězeny.

7. Případná nezbytnost zvláštního postupu

Konečně, má-li předkládající soud za to, že žádost, kterou předkládá Soudnímu dvoru, vyžaduje zvláštní postup, a to pokud jde jak o nezbytnost zachovat anonymitu osob dotčených sporem v původním řízení, tak o případnou rychlost projednání žádosti Soudním dvorem, musí být důvody svědčící ve prospěch takového postupu podrobně uvedeny v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, případně v průvodním dopise k této žádosti.

Formální úprava žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce musí být prezentovány tak, aby bylo Soudnímu dvoru usnadněno jejich následné elektronické zpracování, zejména skenováním a optickým rozpoznáváním znaků. Za tím účelem:

- žádosti jsou sepsány ve strojopisné podobě na bílém nelinkovaném papíře formátu A4,
- text je napsán běžným typem písma (jako například Times New Roman, Courier nebo Arial) o velikosti minimálně 12 bodů v textu a minimálně 10 bodů u případných poznámek pod čarou, s proložením řádků 1,5 a s horizontálními a vertikálními okraji minimálně 2,5 cm (tj. nahoře, dole, vlevo a vpravo) a
- všechny stránky a odstavce žádosti jsou očíslovány ve vzestupném nepřetržitém pořadí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí být datována a podepsána. Spolu se spisem ve věci v původním řízení je zaslána kanceláři Soudního dvora doporučenou poštovní zásilkou na adresu Rue du Fort Niedergrünwald, 2925 Luxembourg, Luxembourg.

V případě žádosti o použití zrychleného nebo naléhavého řízení se doporučuje předběžně zaslat podepsanou kopii žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce elektronickou poštou (ECJ-Registry@curia.europa.eu) nebo faxem (+ 352 43 37 66) a následně doručit originál této žádosti poštou.
